

6. aug. 2018.

Sveicināts, Sandri!

Sodien ir manai kuru diena-
pirms 52 gadu, ar Valdi ap-
precējāmi. Un šodien Tavas
mammašs divselīte devās tajā
nāktības ceļā, kur kuru mēs tā
īsti neko nezīnām. Ļoti vēlos, lai
Regīna būtu labi Gaismas vals-
tībā - lai visas ciešanas paliek
uz zemes. Domāju, ka to būs par
daudz vienam mūžam...

Ļoti nožēloju, ka tad, kad Tu
izstāstīji par pansionātu, man
neienāca prātā, ka es taču varē-
tu uzrakstīt vēstuli. Ja būtu
tāda doma bijusi, gan adresi
uzzinātu, drīz būtu jūtusies
apmierināta. Bet nu raksti Tev.

Ta es šodien atmiņās izstāigāju
mūsu kopīgās gaitas Aizvā. Tas
bija 1967. gads, kad janvārī atbrau-
cu pie vīra, absolvējusi universitāti,
kasara togad bija kinofilmas āra
"Kinozāle". Pēc filmas noskaņojanās
Regīna mūs ar Valdi uzmaicēja, jo
Tu biji saudzīgājis, ka divi saku-
nājis latviski,

Tā mēs iepazīnāmies. Kad un
 kur apciemoju jūs mājas pirmo
 reizi - to neatceros. Zinu tikai
 to, ka kādu laiku tas bija
 19. AOC-a, bet jūs prātā
 Yana: pasāties vēl AOC-u māja,
 lai Kolja uzinātu. (Bet bija jau
 uzinājis. Man mantojumā no
 jums palika milzīgi liela emal-
 jēda mutes koda, ko neesat
 znati uz laikiem. Bet pieminat
 ir keramikas krātie no māta
 servīzes - tagad saprotu, cik zēl
 drosi' vēl Regīnai bija - servīze
 tiek „izjaukta“...

Par AOC-u atceros to, ka bija
 augsts balcons, kad nācu pakot
 helgas, kas bija ratiņos uz
 balcīna un reizēm padeva
 balsi. Kēl atceros, ka Kolja
 mamma sūtīja paciņas un
 Regīna lika zāvēties uz balko-
 na atsūtītās gaļas filejas v. tml.
 Atmiņas nerāda, kā dabūju
 ratiņus tik augstu. Šī jūte
 dzīvību ievērojums nav pati-
 cis prātā.

Bet tas, ka Regīna ir Helgas
 mīļmāte, ir absolūta taisnība,

jo Regīna patīdēja man grūt-
mierības laikā un apņēmīga
džemolītu nodalā (postāms, aīa
logo). Un izņēma mūs no
slimnīcas (džemolītu nodalās)
kopā ar Valdi un Kolgas mešmāc.

Ani tad, kad atgriezēties
Latvijā, Regīna kādreiz atstā-
tāja prakse - tur bija arī aizkoni,
un vēl kaut kas - sīkumus neat-
ceros.

Ļēnā no pirmajam vasaras
Regīna apņēmīga mūs Rīkavā
(12 km no Vilānēm) pie māsītes
vecākiem. Un mēs jau arī ar
māti šai (5 gadus jaunāka par
dēlu) vīri ēlvi ciemojāmies
pie jūms Jūrmalā - gadu, pro-
kams neatceros.

Regīna ir apvēlta ar kolusā-
li klāvētību, sīkstību, izpalīdzī-
ku. Kādā oljēti rakstīts:

"Lai me ir vācētā
un laime ir smiet,
Lai me ir oljēdot asaras liet.
Lai me ja varu. Lai me, kā clāru
kā gdu citādi clārot varu?"

Laipe ir vilnis,
kas saule miruši,
Laipe, ja krūtīs mīļais siņds!

Tādas mazas laimītes Reģīnai
dāvē ir bijušas.

Bet ikvienam, kurš suskā-
rās ar Reģīnu, tā ir bijusi
liela Laipe, jo Reģīnai trūcām
bija mīļais siņds - to saņēmtam
un atcerēsimies vienmēr.

Domās esmu kopā ar Tevi.
Tuvies, jo nu Tu esi liels
Mammais dēls, kuru Reģīna
lūcināja, cik nu atļāva veiba.

Lai Tev veicas, Sandri!

Mamma

P.S. Sveiciens no Velpas (no
Bergenā Norvēģijā) un no
Ilzes (Čēstis).